

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

**28 octombrie 2020**

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Trinca Mihail XXXXX, născut la XXXXX.*

*Termenul de examinare a cauzei:*

*prima instanță: 03.06.2019 – 29.11.2019*

*instanța de apel: 22.01.2020 – 03.06.2020*

*instanța de recurs: 04.08.2020 – 28.10.2020*

**A C O N S T A T A T :**

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform dispozițiilor art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, Trinca Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 4 luni, fără amendă.

În conformitate cu prevederile art. 90<sup>1</sup> Cod penal, a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate inculpatului Trinca Mihail, perioada de executare a pedepsei cu închisoarea fiind stabilită de 1 an, 2 luni și perioada de probațiune de 1 an, 2 luni. Prima parte a pedepsei urmând a fi executată în penitenciar, iar restul pedepsei a fost suspendată.

Termenul pedepsei închisorii urmând a fi executat din momentul reținerii, iar până la intrarea sentinței în vigoare fiindu-i aplicată inculpatului măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Trinca Mihail la XXXXX în jurul orelor 14:30, aflându-se în mun. Bălți pe str. XXXXX, pe teritoriul fostei uzine de producere a semințelor de porumb, observând parcat automobilul de model „Hyndai H200” cu nr. XXXXX, ce aparține lui Bulgac Vitalie, s-a apropiat de el uitându-se prin geamul lateral stâng, în interiorul salonului observând pe scaun un încărcător pentru acumulatori de

autoturisme, confecționat din metal combinat din plastic de culoare neagră, hotărându-se să-l sustragă, luând o piatră de jos, cu care a spart geamul automobilului, pătrunzând în interiorul lui, sustrăgând încărcătorul și în moment ce îl punea în rucsac, la el a strigat proprietarul automobilului Bulgac Vitalie să lase bunurile sustrase și să stea pe loc, în momentul-în care se afla lângă automobilul de model „Dacia Duster”, Trinca Mihail, văzând că a fost observat de proprietarul automobilului, a ascuns în geantă încărcătorul sustras și a fugit într-o direcție necunoscută, cauzând astfel părții vătămate Bulgac Vitalie o daună materială în sumă de 550 lei, acțiuni încadrate la art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, cu calificativele jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoanei, săvârșită prin pătrunderea în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate în conformitate cu prevederile art.79, 90 Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului a menționat că:

- pedeapsa închisorii nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal, de reeducare și prevenirea continuării activității criminale, reieșind din prezența în cauză a circumstanțelor atenuante cum ar fi: recunoașterea vinovăției, acceptarea judecării cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod procedură penală, căința sinceră și minoratul acestuia, recurgând la săvârșirea infracțiunii ca urmare a împrejurărilor grele de ordin familial, provenind dintr-o familie social vulnerabilă;

- potrivit jurisprudenței CtEDO în cauza *Varga și alții c. Ungariei din 10.03.2015* soluția cea mai potrivită pentru problema supraaglomerării penitenciarelor ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimalizarea recurgerii la detenția preventivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020 a fost admis din alte motive apelul avocatului Iftodi Elvira în numele inculpatului Trinca Mihail, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Trinca Mihail a fost condamnat pe art. 187 alin (2) lit. d), f) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa penală prin aplicarea dispozițiilor art. 70 alin. (3) Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală de 2 (doi) ani 4 (patru) luni închisoare, fără amendă, dintre care un an două luni închisoare cu executare, conform art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul rămas de un an două luni a fost suspendat

condiționat conform art. 90/1 alin. (1) Cod penal pentru perioada de probațiune de un an.

Trinca Mihail urmând a fi luat sub arest din sala de ședință, termenul pedepsei penale fiindu-i calculat din data adoptării deciziei - 03.06.2020.

**4.1.** În motivarea soluției, instanța de apel, în baza probelor administrate pe caz și în limita procedurii în care cauza a fost soluționată, apreciază a fiind obiectivă constatarea obiectivă de către instanța de fond a tuturor împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa ei soluționare.

Fapta săvârșită de către inculpat a fost constatată prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii lor. Împrejurările expuse colaborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, cu expunerea lor nemijlocită în conținutul p/v al ședinței de judecată și sentința pronunțată pe caz, motivare pe care instanța de apel o acceptă și pentru a evita repetarea ei inutilă o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), noțiunea de proces echitabil implicând ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Ținând cont de faptul, că probele pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redată în conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel a conchis inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte temeinicia sentinței nici nu a fost atacată.

Respectiv, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului Trinca Mihail în faptele comise, prima instanță, la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență normelor internaționale și art. art. 61, 75 Cod penal ce determină scopul pedepsei penale, criteriilor generale de individualizare a ei și în special celor de la art. 70 alin. (3) Cod penal, potrivit căror persoanele care la data săvârșirii infracțiunii, nu au atins vârsta de 18 ani, maximul pedepsei se reduce cu jumătate, precum și celor de la art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală ce garantează vinovatului reducerea cu o 1/3 a termenului pedepsei în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, corect reținând, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat,

întru prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a faptelor penale cu conținut analogic.

Numindu-i inculpatului pedeapsa închisorii, instanța a ținut cont de personalitatea făptașului, care nu este la prima abatere de legea penală, de faptele antisociale comise de Trinca Mihail pe o perioadă relativ scurtă de timp (f.d.44, 96-97, 98-99).

Instanța de apel a reținut caracterul proporțional și echitabil a pedepsei numite în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului, fapt pentru care în respingerea solicitării atenuării pedepsei penale a reținut că, recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere prin contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, săvârșirea infracțiunii în legătură cu starea materială precară a familiei sale, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, asigurându-i reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei penale, iar comiterea faptei în minoratul acesteia, determinând aplicarea în speță a dispoziției art. 70 alin. (3) Cod penal, pedeapsa numită fiind redusă sub limita minimă stabilită de norma penală.

Deși, prima instanță corect i-a individualizat inculpatului Trinca Mihail pedeapsa în coraport cu personalitatea lui, însă a admis o eroare de drept în dispozitivul sentinței, ne indicând perioada de probațiune pentru termenul de executare condiționată conform art. 90/1 Cod penal.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului Trinca Mihail, prin care fără a invoca vre-un temei pentru recurs ordinar prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cazuei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care față de inculpatul Trinca Mihail să fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate în conformitate cu prevederile art. 79, 90 Cod penal.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului Trinca Mihail a menționat că:

- sentința în latura stabilirii pedepsei este ilegală, or, inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina, cauza penală în privința lui fiind examinată conform probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală;

- instanțele la individualizarea pedepsei nu au ținut cont de faptul că în momentul comiterii faptei inculpatul era minor, fapt care constituie o circumstanță atenuantă, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află;

- având în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia prin recunoașterea faptelor comise, căinței sincere, alte

circumstanțe, apărarea a considerat că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea în penitenciar, îndeplinite fiind condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal;

- la individualizarea pedepsei în cazul minorilor instanța de judecată trebuie să țină seama de nevoile speciale ale minorul, de diversitatea măsurilor posibile, prevăzute de lege la aplicarea pedepsei copilului.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Lecturând textul recursului ordinar declarat de către avocat, Colegiul penal constată că nu sa indicat expres nici unul dintre temeiurile pentru declararea recursului ordinar prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel, în latura stabilirii pedepsei, invocând totodată că în privința inculpatului urma a fi aplicate prevederile art. 79, 90 Cod penal.

Instanța de recurs reține că, potrivit recursului, partea apărării își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepse nonprivative de libertate în privința inculpatului. Astfel, instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept

comise de instanțele de fond și de apel atunci când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de teme nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, or, instanța de apel în motivarea deciziei adoptate, s-a expus asupra acestor argumente, pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens, Colegiul penal reiterează că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În esență, argumentele recurentului se axează pe dezacordul cu aplicarea de către instanța de apel a pedepsei sub formă de închisoare, considerând că instanța de apel a făcut o individualizare greșită a pedepsei penale aplicate inculpatului și nu au ținut cont de prevederile art. 79, 90 Cod penal.

Examinând argumentele formulate de recurent prin prisma temeiului de casare invocat, Colegiul penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de

judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal.

Aceste pedepse sunt: minimum și maximum general și minimum și maximum special prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amenda până la cea mai aspră – detențiunea pe viață.

Astfel, Colegiul penal reține, că în speța dată, persoanei declarate vinovate, i s-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii prevăzute articolului respectiv din Codul penal.

Colegiul penal accentuează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal în acest sens indică că, la stabilirea pedepsei instanța de apel a argumentat detaliat soluția adoptată și a ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal. Pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 187 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, prin aplicarea dispozițiilor art. 70 alin.(3) Cod penal și art. 364<sup>1</sup> alin.(8), a fost aplicată de către instanța de apel în limita sancțiunii prevăzute de articolul incriminat, just aplicând și prevederile art. 90<sup>1</sup> alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că în speță instanța de apel a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru fapta săvârșită, sub formă de închisoare pe termen de 2 ani 4 luni, dintre care 1 an 2 luni închisoare cu executare, iar termenul rămas de 1 an 2 luni fiind suspendat condiționat conform art. 90<sup>1</sup> alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal ține să menționeze că, este neîntemeiat argumentul recurentului privind aplicarea art. 79, 90 Cod penal în privința inculpatului Trinca Mihail, invocând că instanțele nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei la aplicarea pedepsei, or, la aplicarea pedepsei instanța de apel a ținut cont de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de legea penală, în raport cu șirul de fapte antisociale comise de Trinca Mihail pe o perioadă relativ scurtă de timp (f.d.44, 96-97, 98-99), care însă nu l-a făcut să conștientizeze rolul educativ al pedepsei, precum și cel de prevenire a continuării activității criminale.

Totodată, instanța de apel a reținut și vulnerabilitatea familiei inculpatului Trinca Mihail, făcând parte din categoria celor cu risc, părinții acestuia ne fiind încadrați în câmpul munci, fapt pentru care minorul Trinca Mihail are o atitudine neserioasă față de procesul de studii și propriul comportament, manifestând responsabilitate scăzută față de acțiunile comise, neavând un sistem de valori pozitive, ci dimpotrivă indiferență față de consecințele comportamentului infracțional.

De asemenea, cercetând decizia instanței de apel sub aspectul aplicării pedepsei inculpatului Trinca Mihail, Colegiul penal reieșind din circumstanțele și de vinovăția inculpatului stabilită de instanța de apel, conchide că pedeapsa aplicată este corectă, legală și echitabilă, corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal statuează că temeiurile pe care s-a bazat avocatul Dănoi Ion în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția apărării și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

În rest, Colegiul penal consideră că celelalte argumente invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea deciziei instanței de apel, or, ultima și-a motivat complet soluția emisă acordând deplină eficiență prevederilor legale relevante cauzei.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs indicate în cerere nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea

recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

### DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dănoi Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Trinca Mihail XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda